

CLEF AUDIO SOLOIST-50

Dual Monaural Class A/AB

เส้นทางเดียว...มุ่งสู่เสียงดนตรี

คน เล่นเครื่องเสียงอডিโอไฟล์ไทยเราทั้งหลาย ยอมรับเถอะว่า จะอย่างไร ก็ยังมีใจคับแคบอยู่บ้าง ในแง่ที่จะยอมรับผลิตผล Made in Thailand อันนี้ผมอยากกล่าวว่ามันเป็นกันมาตั้งแต่ ดึกดำบรรพ์ ด้วยพื้นฐานที่ฝังแน่นว่าไทยเป็นประเทศศิกรรรม ไหนเลยจะอดอ้าง วิชาการด้านวิศวกรรมเสียงได้?

ซึ่งกาลเวลาได้พิสูจน์มาเนิ่นนานแล้วเหมือนกันว่าแอมป์ไทยก็ไม่ได้ด้อยไปกว่า ของนอก เพียงแต่ทัศนคติต้องค่อยๆ แก่กันไป ถึงจะช้านานก็ต้องยอมรับ เมื่อไม่นาน มานี้ ผมได้อ่านงานวิจัยชิ้นหนึ่งที่พูดเปรียบเทียบความชาญฉลาดปราดเปรื่องของ คนเอเชียกับฝรั่งมั่งค่า ผลปรากฏว่า คนไทยและชาวเอเชียติดอันดับโลกในแง่นี้

เรียกว่าถ้าให้มาเรียนสู้กันเมื่อไร คนจีน ไทย เวียดนาม หรือพวกผมดำกินชาติ ผมเหลือใจ แล้ววิถีแห่งการแก้ปัญหา การดัดแปลงแล้วละก็ คนเอเชียยิ่งโดดเด่นกว่า ดังนั้นเราจึงมีวิศวกร นายแพทย์ คนอาชีพพิเศษจำนวนมาก กลายเป็น “สมองล่อง” ไปทำงานต่างประเทศ เพราะคนในประเทศไม่เคยเห็นคุณค่า แต่ไปตั้งในต่างประเทศ นั้นเอง

เพราะเมื่อนอกเขาเปิดโอกาสให้มากกว่า เราไม่ต้องดูอื่นไกล เครื่องเสียงไฮเอนด์บริษัทเล็กๆ ในสหรัฐอเมริกาที่มีมากมายหลายแบรนด์ และขายดีเสียด้วยชาติพันธุ์อาจจะเป็นเครื่องลงตาให้เราต้องเป็นไปเช่นนั้น แต่เชื่อเถอะว่าในโลกไร้พรมแดน และความสามารถที่มีอาจบังคับได้ของคนไทย คนเอเชีย ก็ต้องเป็นที่ยอมรับกันจนได้

ผมเห็นเครื่องเสียงไทยเริ่มกำเนิดมาแต่ยุคของ ตุลา ปีที่พิทซ์ เซนโก้ แล้วก็มาถึง แทส แม็กเนท ทีเอสเอสดีโอ

หลายๆ เครื่องกลายเป็นคลาสสิก ที่คนปัจจุบันในกลุ่มวินเทจเรียกหาเป็นนั่นไป??? เพราะต้องให้ผ่านไปหลายสิบปี ถึงจะยอมรับกันนั่นเอง มันทำให้เรามองเห็นว่า ในปัจจุบันหากใครจะจริงจัง สร้างเครื่องเสียงไทยในระดับ High Performance ให้คนไทยได้เล่น ทดแทนเครื่องเสียงจากนอกราคาโหดเทียบกันน่าจะดี เพียงแต่ใครละ จะยอมเสียเวลาสู้เหน็ดเหนื่อย และวิ่งชนกำแพงทัศนคติบอดๆ ใดๆ ของคนไทย?

ผมเป็นคนช่างยุ หมายถึงว่า เห็นแบรนด์ไทยในวงการบ้านเรา เป็นต้องเข้าหาเจ้าของ ชวนคุย และหาเรื่องให้เขาเจ็บตัว ให้ทำโน่นทำนี่ออกมาขาย ประสบผลสำเร็จบ้าง ล้มเหลวบ้าง นั่นก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่ที่รู้ๆ คือหลายแบรนด์ของไทยประสบผลสำเร็จเรื่องเครื่องกรองไฟมากๆ เรียกว่าชื่อของไทยชั้นดี ราคาไม่ก็หมื่น เทียบเครื่องราคาแสนของนอกได้ อันนี้...ทำให้ตลาดยอมรับไปโดยปริยาย

และแล้วมาถึงคิวบริษัท Clef Audio ได้ตัดสินใจค้นคว้าออกแบบวงจรแอมป์ลิไฟร์ และอื่นๆ (ที่ผมยุ่งอีกบางอย่าง) ออกมาขายนับปีๆ ก็ทำคลอດเจ้า Soloist-50 ออกมา มีแนวคิดผสมผสานไฮเอนด์แบบเก่าใหม่เข้าด้วยกันอย่างลงตัว อินทิเกรตแอมป์ที่หน้าตาเรียบจัด เห็นชัดๆ แค่นิ้วนิ้วลุ่มอันเดียว และปุ่มเล็กๆ จิตจริต สำหรับเปิด Power และปุ่มเลือกซอร์ซ มีหน้าปัดดิสเพลย์ดิจิตอล บอกค่าของอินพุตตั้งแต่ 1-4 ถึงช่องที่สี่จะเป็นแบบไลน์ และ Balanced

โครงสร้างตัวเครื่องออกแบบเป็นคูอัลโมโน หรือ Dual Monaural ในแท่นเครื่องเดียวกัน เพื่อให้การแยกการทำงานของแชนแนลซ้าย-ขวา เต็ดขาดออกไปจากกัน ข้อดีคือ ไม่ให้มีเสียงรบกวนข้ามแชนแนลอย่างสิ้นเชิง อันนี้ย่อมจะมีผลด้านคุณภาพเสียง ทั้งสเตอริโออิมเมจ ความชัดเจนของทุกอณูเสียง ส่วนแผงวงจร วิศวกรเขาเล่น Volume แบบดีเยี่ยมเลย คือ DSA Volume

โวลุ่มแบบ DSA Volume จะต่างไปจากรูปแบบเดิมๆ คือ Contact Resistive Layer ที่เสื่อง่าย เจอฝุ่นเข้าไปสักหน่อยไม่นานก็ครอกแครกเดี้ยงเอาง่ายๆ เพราะไม่พันเรื่องฝุ่นเข้าไปทำลายหน้าสัมผัสที่ใช้ทุกเมื่อเชื่อวัน แต่โวลุ่มแบบนี้เขาจะเลือกใช้ซีริซิสเตอร์เกรดสูงแยกชิ้น ทำงานร่วมกับระบบรีเลย์ ควบคุมด้วยระบบดิจิตอลอันแม่นยำ ที่สำคัญคุณภาพเสียงจะผิดเพี้ยนต่ำกว่า ซนิตมองไม่เห็นฝุ่น

ในภาคปริแอมป์ที่ผมคิดว่ามันคือหัวใจหลักของอินทิเกรตแอมป์ Soloist-50 นั้นวางรูปแบบวงจรให้เป็นบาลานซ์อินพุต True Balanced Input ใช้อุปกรณ์แยกส่วน หรือ Discrete Differential Balanced ที่จะไม่มีระบบโอซีมาใช้อย่างเด็ดขาด แยกเอาวงจรขยายซีกลบและซีกบวก แยกส่วนระบบกราวด์ของสัญญาณออกจากกัน เป็นอิสระ

เป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาเรื่องเสียงรบกวน Hum Noise หลากรูปแบบได้อย่างดีเยี่ยม อีกทั้งวงจรภาคขยายก็ยังได้ใช้แบบผสมผสาน อันเป็นที่นิยมของไฮเอนด์ยุคต้นตำนานคือทำงานทั้งคลาส A และ AB โดยในขณะที่ขับด้วยพลังต่ำๆ จะเป็นคลาส A แต่ ต่อเมื่อกำลังขยายเกิน 5 วัตต์ ก็จะไปปรับเป็นคลาส AB ไปจนถึง 50 วัตต์ที่เรดเอาต์พุต ดังนั้นเครื่องจะร้อน เป็นธรรมชาติของมันอยู่แล้วครับ

คนไม่รู้จริง อาจจะเข้าใจว่า เฮ้ย...แค่หัววัตต์คลาส A จะไปมีความหมายอะไร??? คนที่เล่นเครื่องเสียงจริงๆ ประเภทเซียนเชี่ยวชาญลากดินจะรู้ว่า ในเวลาฟังเพลงโดยเฉลี่ยแอมป์จะขับสูงกว่าหนึ่ง-สองวัตต์ น้อยมาก ถ้าไม่ใช่พวกฟังเพลงเอาแต่ดังๆ หนักแก้วหู คุณลองไปสังเกตแอมป์รุ่นที่ใช้วีวูมิเตอร์ นานๆ ที่ เราถึงจะเห็นเข็มมันสวิงเกินหนึ่งวัตต์ พิกสุดกว่าจะถึงห้าหกสิบวัตต์นั้นน้อยต่อน้อยครั้งครับ

ดนตรีมีการสวิงขึ้นลง แต่โดยเฉลี่ย คนฟังเพลงแค่สามสี่วัตต์ ก็พอเพียงครับ อันนี้เรื่องจริง

ผมอาจจะเข้าไปหลายก้าว กว่าจะได้แอมป์เครื่องนี้มาทดสอบ ดังนั้นในหลายแง่มุมท่านอาจจะได้อ่านรีวิวกจากที่อื่น หรือได้รับการฟังเสียงจากทางผู้ผลิตมาก่อนบ้างแล้ว ซึ่งก็ถือว่าทำให้ประโยชน์ต่ออดีตโพลีที่แสวงหาความแปลกใหม่ และได้พบกับวิวัฒนาการของเครื่องเสียงไทย ที่ก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง

ส่วนในแง่มุมมองของผม ก็จะเหมือนส่วนเพิ่มเติม หรืออีกแง่มุมหนึ่งที่เป็นเรื่องเฉพาะอย่าง หรือการใช้งานที่ผูกเข้ากับเครื่องเสียงพื้นฐานทั่วไป

เพื่อจะให้เห็นว่า เจ้า Soloist-50 เป็นผลงานที่โดดเด่นตรงไหนอย่างไร โดยที่ได้ทำการทดสอบแบบครบเครื่องเหมือนกัน เพียงแต่เลือกเน้นที่จะมาบอกในส่วนที่คิดว่า ท่านอาจจะได้ประโยชน์เพิ่มเติมมากขึ้น

องค์ประกอบการจัดชุดของผม ไม่ได้คิดว่ามันเป็นเครื่องเสียงยุคใหม่เท่านั้น แต่ยิ่งเชื่อว่า สามารถที่จะผสมผสานกับแนวทางของออดิโอไฟล์ได้โดยไร้ขีดจำกัด และการทดสอบฟังก็ไม่ได้มุ่งหมายให้เราเป็นเครื่องมือหยั่งวัดความถี่ รายละเอียด หรือเทคนิคของเครื่อง แต่จะมาขึ้นที่ปลายทาง ว่าถึงที่สุดแล้ว ความเป็น Soloist-50 ให้ความสุขในการฟังจริงหรือ และแค่นั้น???

การเลือกซิสเต็มมาประกอบกัน ทำให้ผมคิดมาก หนึ่ง คือการใช้เครื่องเล่น SACD ที่ผมเชื่อมั่นว่ามีกระบวนการถ่ายถอดเสียงออกมาอย่างเที่ยงตรงที่สุดเครื่องหนึ่ง ประการต่อมา คือใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียง ผ่านองค์ประกอบภาค Phono ที่ Clef Audio ทำเป็นงานทดลองเฉพาะผมเท่านั้น ยังไม่มีจำหน่ายในท้องตลาด

เลือกใช้งานทั้งทางช่อง XLR และทางช่อง RCA ส่วนระบบอนาล็อกเทิร์นเทเบิลนั้นจะผ่านเข้าทางเครื่อง Pre-Phono ซึ่งเป็นเครื่องต้นแบบของ Clef Audio (ขอโทษนะครับ เรื่องภาคขยายหัวเข็มแผ่นเสียง อย่านไปเร่งรัดทาง Clef เขา เพราะอยู่ในขั้นตอนของการทดลองเท่านั้น) มันยังไม่ได้ระบุรุ่น หรืออื่นใดทั้งสิ้น

ผมเลือกใช้เทิร์นเทเบิล สีเครื่อง เจ็ดหัวเข็ม สลับไปมา เพราะเป็นคนที่ใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียงเปลือง ทั้งเครื่องรุ่นวินเทจและเครื่องปัจจุบัน แล้วเป็นคนจู้จี้มาก เรื่องการฟังจากหัวเข็ม MM ที่นี้ก็มีการใช้หัวเข็ม MC แบบโลวเอาต์พุดด้วย จึงต้องพึ่งพา Pro-Ject Phono Box Rs มาใช้งาน เพราะจะเหมาะกับหัวเข็มแบบสัญญาณพื้นฐานแม่เหล็กเคลื่อนที่ MM และสัญญาณต่ำแบบคอปเปอร์เคลื่อนที่ MC แท้ๆ ควบคู่กันไป

มาพูดถึงหัวเข็มกัน ก็จะมีหัวเข็มของ Shure V15 TYPE V MR อันนี้เป็นหลัก ส่วนเทิร์น Linn MAJIK นั้น ใช้หัวเข็ม MM ของมันเองที่ติดหัวโปรเจกต์มาอยู่แล้ว หัวที่สามเป็นหัวเข็มรุ่นท็อปๆ ของ Audio-Technica 150 MLX และตามมาด้วยหัวเข็มที่ออกแนววินเทจหน่อย นั่นคือ Empire 108 Stanton 681 EEE หัวเข็มรุ่นต่อมาที่มีบุคลิกแบบทันสมัยคือ GRADO Gold 1 หัวเข็มอันที่เจ็ด ได้แก่หัวเข็ม MC Low Out put ซึ่งไม่พลาดหอคอกครับ นั่นคือหัวเข็ม Denon DL-103 นั่นเอง

ส่วนการทดสอบด้วยไฟล์เพลง Hi-Res ผมใช้เครื่อง MacBook Pro โปรแกรมหลัก อมรา หรือ Amara ที่ผมคิดว่าโอเคที่สุดสำหรับผม ส่วนเพลงโหลดได้จากกรรซื้อผ่าน HD Tracks ที่มีทั้งมาตรฐานเท่ากับแผ่นซีดี 44.1/16 หรือสูงถึง 48/24 88.2/24 96/24 176.4/24 และไปสูงสุดที่ 192/24 แล้วแต่อัลบั้มนะครับ แต่ผมจะแจ้งเรื่องนี้ไม่มากนัก

เพราะเพลงจากไฟล์ไฮ-เรส มีทั้งที่ตีตึกๆ และแบบที่ฟังแล้วอดตาในใจไม่ได้ว่า ทำออกมาอย่างไรเสียงถึงได้แยกว่าฟังแผ่นซีดีก็มีนะ ดังนั้นก็ต้องเลือกอัลบั้มกันหน่อย ฟังหรือศึกษาจากคนที่เล่นด้วยกัน และคำวิจารณ์ของฝรั่งในเว็บต่างๆ พอเป็นไอดี้อีกทั้งเนื่องจากมีท่านอื่นได้ทดสอบกับ Clef Audio Soloist-50 ด้วยเพลง Hi-Res ในเชิงลึกไปแล้ว ผมจึงขอไปเน้นเรื่องการฟังจากแผ่นแทน ทั้งอนาล็อกและดิจิตอล

เอาละครับเรามาเข้าโหมดการทดสอบกันเลย เพราะดูท่าทางเครื่อง มันจะผ่านการทดสอบมาบ้างแล้ว จึงไม่ต้องทำพิธีการเบรินกันมากมาย ผ่านพ้นยี่สิบชั่วโมงผมก็เริ่มจริงจังกับมันทันที

Reference

Linn MAJIK LP12

AR Turntable

Victor JL-B37

Sansui SR 5040C

Marantz SA-11S3

Denon DCD-1520SE

Pro-Ject Phono Box Rs

Van Den Hul The Orchid

Van Den Hul The Orchid

B&W PM1

B&W CM8

Turntable

Turntable

FG Servo Direct Drive Turntable

Belt Drive Turntable

SACD Player

SACD Player

Phono Stage Pre-Amplifier

XLR Balanced Cable

Unbalanced Cable

Bookshelf Speaker

Floor Standing Speaker

● WAVE TEST

อย่างที่เรียนว่านี่เป็นการทดสอบแบบ “สามัญประจำบ้าน” ก็ยังคงเน้นไปที่แผ่นซีดี แผ่น SACD แผ่นเสียงต้นตระกูลอนาล็อก ไล่เรียงกันไปเรื่อยๆ ไปลองเล่นไฟล์เพลง Hi-Res ด้วย เพื่อหาความสามารถในการสนองตอบของอินทิเกรเตอร์เครื่องนี้ เรื่องแรก ก็คงเป็นเรื่องรูปทรงหน้าตากับการใช้งาน ทำได้ดีครับ เรียบง่ายเสียจนไม่นึกว่าเป็นอินทิเกรเตอร์แอมป์ คือปุ่มต่างๆ ไม่รกหน้าปัด

การต่อใช้งานช่องต่างๆ เรียกชื่อเป็นไลน์ 1-2-3-4 ไปเลย ไม่ซับซ้อน ที่สำคัญและน่าสนใจ คือในช่องต่อ 1, 2, 3, 4 ถ้าเป็นช่อง 4 ที่เป็น XLR คุณภาพเสียงจะไม่แตกต่างจากช่อง RCA (1, 2, 3) นึก ดูจะใกล้เคียงกันครับ แรกสุดผมก็ฟังผ่านคอมพิวเตอร์ และเครื่อง DAC นะครับ โดยใช้ทั้ง M2Tech Young DAC และ NAD M 51 ใช้เพลงแนวแจ๊ซ พ็อพ และคลาสสิก สลับกันไป เป็นการเปิดฉาก ใช้ได้เลยครับ แรกสุดคือเสียงของ Soloist-50 สะอาดดี และสเต็มป์ของการเร่งลดระดับเสียงจากโวลุ่มแบบดิจิตอล แม่นมาก มีถึง 64 คลิก ก็จึงละเอียด และเร่งลดระดับตามที่เราฟังใจได้เป็นอย่างดี

มีบางเพลงเท่านั้นที่ผมรู้สึกว่า อืม...เสียงบางไปหน่อย อันนี้หมายถึงเพลง ไม่ใช่เครื่อง การจะไปปรับแต่งไม่ได้ เพราะเครื่องไม่มีภาคโทนคอนโทรล ซึ่งผมก็ว่าดีแล้ว เพราะจุดเด่นที่ว่า เสียงสะอาด จะได้ไม่ต้องยกลงไปจริงๆ นะครับ ผมว่ามันเป็นแอมป์ที่ฟังสบายราบรื่นหูมาก คือไม่สดเกิน แต่แสดงรายละเอียดกับความสะอาดได้เท่าแอมป์ราคาแสนอย่างสบายหวานหูมาก

จับเอาที่เสียงช่วงปลายอย่างเดียวที่แสนจะพลิวไส ก็ถือว่า การดีไซน์เขาทำออกมาได้ในระดับสากลแล้วละครับ ฟังแล้วไม่ต้องคิดเลยว่าเครื่องของใคร ผลิตจากไหน โดยเฉพาะช่วงเสียงที่ยังไม่เกินไปกว่าการทำงานคลาส A รับรองว่าสุดยอดเลยละ หากคุณต้องฟังกับไฟล์เพลงระดับสูงอย่าง 192/24 แล้วจะยิ่งพอใจในรายละเอียดเหล่านั้น

ความอบอุ่นของเสียงต่ำ ก็มีให้เราได้รับอย่างอ้อมกอด อิมใจเหมือนกัน ไม่ต้องห่วงว่าเบสจะน้อยแม้จะเป็นแพล็ตแอมป์ลิไฟร์ เบสมีความเป็นตัวตนที่แท้จริง ตั้งแต่เริ่มฟังมาจนถึงชั่วโหม่งท้ายๆ ผมว่าแอมป์เครื่องนี้ทำหายมากที่สุดคือ รายละเอียดครับ หวานใส และความอิมลิกของเครื่องดนตรีชิ้นต่างๆ ลงได้ถึงกันบึ้งเลยทีเดียว

ฟังแล้วติดหูจริงๆ การไล่โทนเสียงต่ำจากระดับต้นไปถึงระดับสูง ทำได้เนียนมากๆ

แล้วผมก็มาทดสอบกับการฟังแผ่น SACD แผ่น CD ไล่เรียงกันไปอย่างไม่รู้สึกว่า เวลาผ่านไปครึ่งก่อนวัน โดยเฉพาะวันที่สองที่สามผมฟังจนลืมรับประทานอาหารกลางวัน เออหนอ มันเป็นอย่างที่ฟังแล้วเพลิดเพลินจริงๆ เสียงจากนักร้องที่ผมชอบสองท่านแรก คือ เคนนี่ โรเจอร์ส กับ หลุยส์ อาร์มสตรอง ทำให้ผมรักเสียงกลางของ Soloist-50 อย่างจับจิบจับใจ

ความรู้สึกได้ถึงเสียงเครื่องผ่านลำคอ ของพ่อเจ้าประคุณ หลุยส์ โมนาลิซ่าๆๆ ฟังแล้วต้องย้อนกลับมาฟังอีก ผมจึงอดเปรียบเทียบกับอัลบั้มต่อมาซึ่งฟังผ่านมาแล้วจากไฟล์ไฮ-เรสไม่ได้ คือ Ella & Louis ที่บันทึกจากมาสเตอร์ที่นานกาลมาแล้วแบบ Stereo SACD มันก็คือไฟล์ DSD ผมยอมรับว่า เจ้า Soloist-50 ทำให้ออมรับได้ว่าไฟล์เพลงกับแผ่น SACD มันรู้สึกมีใช้น้อย ยากตัดสินใจได้ว่าใครดีกว่า แต่ผมพอใจกับการฟังด้วยแผ่นครับ

มันเป็นความเก่า ที่เก่า และแอมป์สามารถถ่ายทอดได้แม่นยำมากที่สำคัญ ผมไม่จำเป็นต้องเร่งโวลุ่มมากมาย แล้วระบบ DSA Volume ทำงานได้เป็นที่น่าประทับใจ เสียงยังอยู่ในขอบข่ายที่ดีเลิศ สม่าเสมอ การปรับแต่ละสเต็ป อยู่ที่ 1 เดซิเบล จึงทำให้เราเลือกค่าความดังได้ตรงกับสัมผัสจากหู ไม่ใช่ว่า เร่งขึ้นไปหน่อยดังเกิน ลดลงมาน้อยเบาไปแบบโวลุ่มพื้นฐานชนิดหน้าสัมผัส

ผมชอบที่การฟังในระดับความดังทั่วไป ไม่ต้องเร่งดังมากนัก เพราะเสียงของมันก็ยังทำงานคลาส A ร้อยเปอร์เซ็นต์ อูแม่เจ้า หวานน่ารักเป็นดนตรีสูงส่งมากๆ อาจจะพูดว่าหาแอมป์ในระดับนี้เทียบเคียงยาก การฟังดังขึ้นไปในเพลงบางประเภท จะพอทราบว่าน้ำเสียงของมันดูจะใหญ่ขึ้น แน่นขึ้น เพราะเริ่มเป็น Class AB เข้ามาผสมผสานนั่นเอง แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะทิ้งแนวเสียงสะอาด หวาน ใส ยังคงน่าหลงใหลอยู่

เพียงแค่เพลงที่พอทั่วไป เพลงคันทรี่ แจ๊ซ ที่ฟังไม่มากเหมือนคลาสสิคัล Soloist-50 ทำได้สุดยอดครับ นำฟังจริงๆ การฟังด้วยแผ่นซีดีคอมเมเชียลทั่วไป ก็ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับว่าดี และเสียงไพเราะเป็นธรรมชาติอย่างยิ่ง ความเปิดกว้าง อิมเมจของลำโพง บ่งชี้ถึงภาคจ่ายไฟทำสำรองเอาไว้ดีมากพอสมควร อีกทั้งแม้เครื่องจะมีความร้อนสักหน่อยตามประสาแอมป์คลาส A แต่ผมว่าธรรมดานะสำหรับผม

ไม่ร้อนลิ้นแปลก สำหรับแอมป์คลาส A สำหรับแอมป์ Soloist-50 นั้นถือว่าเหมาะสมกับนักเล่นเริ่มต้นที่อยากจะเข้าถึงไฮเอนด์แท้ๆ เนื่องจากแนวทางการออกแบบ ต้องการให้คุณสัมผัสเสียงบริสุทธิ์ มากกว่าเสียงปรุงแต่ง มันจึงสามารถเล่นกับเพลงหลากหลายประเภท แผ่นยิ่งคุณภาพดีก็ยิ่งให้ความสุดยอดเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

และแม้ไม่มีปุ่มปรับแต่งเสียงทั่วมแหลมใดๆ แต่โทนบาลานซ์ก็นับว่าเป็นความเหนือชั้น ทุกเสียงพอดีๆ และหวานไพเราะสม่าเสมอครับ

สุดท้ายคือ การทดสอบด้วยแผ่นเสียงและเทิร์นเทเบิล ไอ้โฮ...อันนี้ผมถือว่า Soloist-50 เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดที่น่าพอใจอย่างยิ่งครับ นับตั้งแต่ เทิร์นเทเบิลที่เสียงดีมาก ๆ อย่าง Linn Majik กับเทิร์นในยุคคลุมปู หัวเข็มสารพัดบุคลิก มันสามารถเคียงคู่ไปได้ตลอด ดังนั้นแอมป์ที่มีพื้นฐานการออกแบบที่ดี ไม่ว่าจะยุคใด ก็สามารถสนองตอบเครื่องเล่นแผ่นเสียงและหัวเข็มได้

Soloist-50 คือคำตอบนั้น ไม่มีขีดค้นระหว่างอนาล็อก ออดีโอ หรือดิจิตอลออดิโอ

บุคลิกหัวเข็ม เทิร์นเทเบิลแต่ละตัว อาจจะทำให้ Clef Audio Soloist-50 นั้นเปลี่ยนแนวเสียงนิดๆ น้อย แต่ไม่ถึงกับเอนเอียงไปทางใดทางหนึ่งจนเกินไป แสดงถึงพื้นฐานการออกแบบที่ดี ผมใช้ทั้งภาคปริโฟโนอื่น และภาคปริโฟโนของ Clef Audio เอง ความต่างก็คือ ปริโฟโนของ Clef รุ่นทดลอง (อยู่ระหว่างการปรับปรุง) ทำงานได้ดี เสียงใสโปร่งสะอาดมาก ทำให้เสียงโดยรวมยอดเยี่ยมไม่แพ้ใคร

ในการฟังแผ่นเพลง Jazz รุ่นดั้งเดิม ผมชอบฟังจากหัวเข็ม Shure V15 TYPE V MR แต่หากฟังเพลงยุคใหม่หน่อย ไม่นับเทิร์นของ Linn Majik แล้ว ผมว่าหัวเข็ม GRADO Gold 1 ทำให้เราเชื่อว่า เพลงไม่ว่ายุคไหนก็ทันสมัย กระชับ และรายละเอียดระยิบระยับได้ครับ ส่วนที่ทำให้เสียงใสโรแมนติกที่สุดกับแอมป์ก็คือ หัวเข็ม MC Denon DL-103 ครับ

บทสรุปของ Soloist-50 นั้น ทำให้ผมเชื่อว่าหลายคน ฟังแล้วต้องคิดมาก เพราะความเป็นดนตรีสูงมาก ผมไม่คิดว่าแอมป์ราคาสูงกว่านี้ สักหมื่นสองหมื่นบาท จะมีอะไรเหนือกว่ามัน จริงอยู่ความชอบในน้ำเสียงเป็นเรื่องปัจเจกบุคคล แต่ Soloist-50 เป็นผลงานที่สะท้อนความเป็นดนตรีได้สูงกว่า

ผมไม่อาจจะอธิบายเป็นตัวอักษรได้ เพียงแต่อยากให้คุณได้ลองฟังอย่างไม่ต้องไปสนใจว่า แบรินต์ เมตอินไทยแลนด์ หรืออื่นใด トラบเท่าที่คุณต้องการเสียงดนตรีเต็มอ้อม Clef Audio Soloist-50 ให้คุณได้อย่างล้นเหลือ ผมอาจจะคิดถึงความสะดวกสบายของบางคน ที่อาจจะอยากให้มีรีโมตคอนโทรลใช้งานควบคู่ แต่ผมเฉยๆ เนื่องจากโดยส่วนตัวเป็นคนชอบเล่นเครื่องแบบสัมผัสกันถึงเนื้อถึงตัวนั่นเอง

การใช้งานที่ง่ายตายที่สุด คือผนวกกับเครื่องเล่น CD SACD และลำโพงที่คุณชื่นชอบเสียงสักคู่หนึ่ง เนื่องจากความเป็นกลางของ Soloist-50 ไม่มีการเกียงงอนลำโพง การสลับสับเปลี่ยนลำโพงหลายๆ แนว ก็ยังรักษาความเป็นดนตรีอันสูงส่งของตัวเองเอาไว้ได้เสมอ อีกทั้งโครงสร้างแกร่ง สวยงาม เหมือนประติมากรรมชิ้นหนึ่ง นี่คือความโดดเด่นของ Soloist-50 ครับ

ผลงานด้านวิศวกรรมเสียงอีกชิ้นหนึ่ง ที่ผมว่าเราน่าจะภูมิใจ อย่างน้อยในฐานะคนไทย และออดิโอไฟล์ที่กำลังหาคำตอบให้ตนเองว่า ลงทุนสักสี่หมื่นบาท กับแอมป์ลิไฟร์ที่สมบูรณ์ แล้วได้เสียงดีที่สุดในคำตอบที่ไม่ต้องอธิบายความอีกเลย ขอคุณมากสำหรับ Clef Audio ความพยายามรังสรรค์ผลงานชิ้นนี้ให้กับวงการครับ...^๖

Full Specifications

Type	Dual Monaural Integrated Amplifier
Class	A/AB Class A 5Watts / Class AB 50Watts RMS
Special Design	DSA Digital Gain Volume
Pre-Amplifier Section	Discrete Differential Balanced
Dimensions	17 x 14 x 4.3 Inches

Product By: Clef Audio Co., Ltd.

Tel. 0-2932-5981-2

Price: 39,000 Baht

